

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

والنتین کاتاسانوف* (Valentin Katasonov)

برگردان از: ا. م. شری

۲۳ اگست ۲۰۲۱

سیاست جهانی واکسیناسیون و مرگ در هاله‌ای از ابهام

درباره نسخه‌ای که نه قابل تأیید است و نه سزاوار رد

واکسیناسیون علیه کووید، هرچند با لغزش‌های زیاد، رو به جلو پیش می‌رود. حرکت بسیار نامتوازن است. تا ۲۰ جولای امارات متحده عربی رکورددار واکسیناسیون بود. ۷۶ و ۷۳ صدم درصد جمعیت یک یا دو دوز واکسین را دریافت کرده بود؛ ۶۷ و ۵۵ صدم درصد کاملاً واکسینه شده‌اند. اسرائیل با شاخص‌های به ترتیب برابر با ۶۱ و ۶۵ صدم درصد و ۵۶ و ۳۷ صدم درصد در گروه پیشروان جای می‌گیرد و چند کشور دیگر مانند کانادا به ترتیب با ۶۹ و ۷۸ صدم درصد و ۵۱ و ۳ صدم درصد؛ هالند با ۶۷ و ۹۳ صدم درصد و ۴۶ و ۳ صدم درصد؛ انگلستان با ۶۷ و ۹ و ۵۳ و ۱ دهم درصد؛ آلمان با ۴۶ و ۷۶ صدم درصد؛ ایالات متحده آمریکا با ۵۵ و ۹۹ صدم درصد در گروه جزو کشورهای پیشرو محسوب می‌شوند. روسیه با ۲۲ و ۷۳ صدم درصد و ۱۴ و ۷۹ صدم درصد در موقعیت متوسط جهانی قرار دارد.

با این حال، کشورهای زیادی هستند که صحبت از موفقیت آن‌ها در امر واکسیناسیون جایز نیست. و این هم شاخص موجود در آن‌ها: رواندا- ۳ درصد و ۱ و ۹ دهم درصد؛ پاکستان- ۴ ممیز ۱۳ صدم درصد؛ جمهوری کنگو- ۲ و ۸۹ صدم درصد و ۲۸ صدم درصد؛ نیجریا- ۱ و ۲ دهم درصد و ۶۶ صدم درصد.

تعداد چنین کشورها بسیار زیاد است؛ در مجموع تقریباً نیمی از جمعیت جهان در آن‌ها زندگی می‌کند. در حالی که پیشرفت در کشورهای جهان سوم بسیار ناچیز است، چگونه می‌توان از رسیدن به هدف واکسیناسیون ۸۰ درصد جمعیت جهان، که سازمان بهداشت جهانی تعیین کرده، صحبت کرد؟

سازمان بهداشت جهانی درک می‌کند، که خود کشورهای **جهان سوم** به تنهایی به سطح مشخصی از واکسیناسیون به این دلیل نمی‌رسند که این امر به پول هنگفتی نیاز دارد. قیمت یک دوز واکسین تولیدی غرب به طور میانگین ۲۰-۳۰ دالر است. تصور کنید هزینه یک بار واکسیناسیون جمعیت کشورهای جهان سوم ۲۰-۳۰ دالر هزینه خواهد داشت (این آمار فقط برای فقیرترین کشورها در نظر گرفته می‌شود). اگر واکسیناسیون کامل (دو دوز) انجام شود، در این صورت، هزینه آن به ۴۰-۶۰ دالر افزایش خواهد یافت. با این حال، بانک جهانی محاسبه می‌کند که در واقع، کشورهای جهان سوم حداقل به ۱۰۰ میلیارد دالر پول نیاز دارند. کشورهای ثروتمند غرب بیش از یک سال است بر سر این موضوع بحث می‌کنند که آیا لازم است آن‌ها برای جمع‌آوری این مقدار پول «ورود کرده» و به ساکنان فقیر کشورهای جهان سوم کمک کنند. بدیهی است، که شرکت‌های بزرگ داروسازی (کمپانی‌های امریکائی: Pfizer، Moderna، Johnson & Johnson، Novavax؛ آلمانی: BioNTech و CureVac؛ آسترانکای انگلیس-سوئدنی و غیره) از چنین سخاوتمندی بسیار خوشحال خواهند شد. زیرا، پولی که در قالب کمک به کشورهای جهان سوم ارائه می‌شود، در نهایت به حساب‌های بانکی داروسازی‌های بزرگ سرازیر خواهد شد. با این حال، هنوز کاری از پیش نرفته است. تا کنون آن‌ها نتوانسته‌اند کمک‌های لازم را جمع‌آوری کنند.

صندوق بین‌المللی پول آماده است به منظور مبارزه با «همه‌گیری» و واکسیناسیون گله‌ای به کشورهای جهان سوم وام بدهد. اما چیزی برای خدمات‌رسانی و بازپرداخت وام‌ها وجود ندارد.

من در این خصوص فقط از منظر توضیح این موضوع صحبت می‌کنم، که رهبران بسیاری از کشورهای جهان سوم مشتاق درخواست سازمان بهداشت جهانی برای واکسیناسیون عمومی نبودند. این کشورها وظایف فشرده‌تری مانند غلبه بر گرسنگی، اطمینان از دسترسی مردم به آب سالم در پیش دارند. بسیاری از رهبران کشورهای جهان سوم «جشنواره» کروناویروس را بدرستی به عنوان بازی‌هائی درک کردند، که فقط غرب و غول‌های داروسازی به آن نیاز دارند. بسیاری از کشورهای در حال توسعه حتی در سال گذشته نسبت به راه‌اندازی هیاهو پیرامون «همه‌گیری» و بزرگنمایی آن توسط سازمان بهداشت جهانی کاملاً مطمئن و بدبین بودند. اکثر دولتمردان جهان سوم در مورد دلایل مالی شک داشتند، اما برخی از آن‌ها اهداف نهائی یک بازی کثیف به نام «واکسیناسیون» را درک کردند و درک خود را نیز پنهان نکردند.

تعداد مخالفان واکسیناسیون در کشورهای جهان سوم در طول سال به میزان قابل توجهی کاهش یافت. تا اواسط سال ۲۰۲۱، تنها پنج کشور در جهان- برون‌دی، هائیتی، جمهوری دموکراتیک خلق کوریا، تانزانیا و اریتره ایده واکسیناسیون دسته جمعی علیه کروناویروس را نپذیرفتند. رهبر سه کشور (بروندی، تانزانیا و هائیتی) چندی پیش فوت کردند و مرگ آن‌ها در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

از میان رهبران متوفی، درگذشت **جان مگوفولی** (جان پومب جوزف مگوفولی)، رئیس جمهور تانزانیا چشمگیر بود. او با قاطعیت از شرکت در روان‌پریشی عمومی و پیروی از «توصیه‌های» سازمان بهداشت جهانی برای مبارزه با کووید-۱۹ خودداری نمود. در جون ۲۰۲۰، او تانزانیا را کشور «بدون کووید-۱۹» اعلام کرد. این کشور به روی گردشگران خارجی بسته نشد؛ پروازهای هوائی موقتاً قطع شده از مسکو، از اگست ۲۰۲۰ از سر گرفته شد.

رئیس جمهور جان مگوفولی با استفاده از ماسک‌های محافظ، فاصله‌گذاری اجتماعی به شدت مخالفت کرد، آزمایش کووید را مورد تردید قرار داد و حتی بالاتر از همه، نیاز به واکسیناسیون عمومی را رد کرد. او از صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی برای واکسیناسیون تقاضای وام نکرد و با غول‌های داروسازی در زمینه خرید واکسین نیز وارد مذاکره نشد. رسانه‌های جهانی او را «کوتاه‌فکر» می‌خواندند، تقبیح می‌کردند، اما رئیس جمهور تانزانیا همچنان

سرسختانه مقاومت می‌کرد. وی ابتکار برخی از پزشکان محلی را برای آزمایش و ثبت موارد آلوده رد کرد. انتشار مطالب مربوط به کووید- ۱۹ بدون اجازه مقامات در کشور ممنوع گردید. به درخواست رئیس جمهور، پزشکان تانزانیایی برای **خاطر جمع کردن جمعیت و تمسخر وحشت جهانی**، حیوانات و حتی میوه‌ها را آزمایش کردند. عفونت در بز، بلدرچین و پایاپای تشخیص داده شد (پایاپای- خربزه درختی، میوه درخت استوائی. م.). در آغاز سال ۲۰۲۱، اتحادیه اروپا ۲۷ میلیون یورو برای مبارزه با «همه‌گیری»، به ویژه برای خرید واکسین، ماسک و دارو به این کشور شرق آفریقا اختصاص داد. اما رهبر تانزانیا با دریافت این پول، از واکسیناسیون جمعیت خودداری کرد. او این امر را چنین توضیح داد، که به داروها به اندازه گیاهان دارویی اعتماد ندارد و قدرت حیاتبخش دعا را به مردم کشورش یادآوری کرد. جان مگوفولی در این رابطه گفت: «ما هنگام مبارزه با این بیماری خطرناک، باید اول به خدا توکل کنیم. بله، همانطور که پزشکان ما توصیه می‌کنند، باید اقدامات احتیاطی برای محافظت از خود در برابر این آفت به عمل بیاوریم. اما ما بیش از یک سال بدون ویروس سپری کردیم و به نحوی بدون این ماسک‌ها، که بسیاری از شماها از آن‌ها استفاده نمی‌کنید، از عهده آن برآمدیم».

عاقبت این داستان به فاجعه ختم شد. در ماه فیبروری رسانه‌های جمعی گزارش دادند که جان مگوفولی به کروناویروس مبتلا شده است. و در ۱۷ مارچ، او ناگهان با تشخیص ابتلا به کووید- ۱۹ درگذشت.

بسیاری‌ها مرگ او را به عنوان تلاقی غول‌های داروسازی به خاطر سرسختی رئیس جمهور تانزانیا تلقی کردند. برخی‌ها حتی آن را «اجرای اعدام تشریفاتی» نامیدند. این نسخه را نه می‌توان تأیید و نه رد کرد. اما اگر مرگ نسبتاً عجیب تعداد دیگری از رهبران کشورهای جهان سوم را نیز به آن اضافه کنیم، داستان حالت شوم پیدا می‌کند.

۸ جون سال ۲۰۲۰، **پیر نکرونزیزا (Pierre Nkrunziza)**، رئیس جمهور بروندي در سن ۵۵ سالگی فوت کرد. ۱۳ دسمبر سال ۲۰۲۰، نخست وزیر سوازیلند **آمبروز مندولو دلامینی (Ambrose Mandvulo Dlamini)** در سن ۵۲ سالگی درگذشت.

۱۰ مارچ سال جاری در سن ۵۶ سالگی **حامد باکایوکو (Hamed Bakayoko)**، نخست وزیر ساحل عاج از دنیا رفت.

و آخرین داستان در این مجموعه مرگ و میر، **جوئلن مويس (Jovenel Moïse)**، رئیس جمهور هائیتی بود، که در ۷ جولای ۲۰۲۱ در سن ۵۳ سالگی ترور شد.

زنجیره این مرگ‌های عجیب همچنان جلب توجه می‌کند. رهبران درگذشته کشورها افراد مسن نبودند. مرگ آن‌ها را با دلایل سنی نمی‌توان توضیح داد. دلیل مشترک این است که همه آن‌ها در مقابل «همه‌گیری» و «واکسیناسیون» به این یا آن درجه «گستاخ» بودند. فقط جان مگوفولی با کرونا جان خود را از دست نداد. در حادثه مرگ زودرس رئیس جمهور بروندي، نخست وزیر سوازیلند، نخست وزیر ساحل عاج نیز واژه «کووید» خودنمایی می‌کند. و درک این نکته که آیا این ویروس عامل اصلی بیماری و مرگ آن‌ها بود یا علت دیگری داشت، دشوار است.

یا شاید اصلاً ویروسی وجود نداشته باشد. امروزه، در **زردخانه سازمان «سیا»** و سایر سازمان‌های اطلاعاتی غربی روش‌های زیادی برای **قتل سریع افراد نامطلوب بدون استفاده از سلاح گرم یا سلاح سرد**، سم و سایر روش‌های «سنتی» وجود دارد. پیشرفت‌های مدرن در علم بیوتکنولوژی و پزشکی می‌تواند بسیاری از بیماری‌های کشنده را تحریک کند. همانطور که می‌دانیم **هوگو چاوز**، رئیس جمهور ونزوئلا در سال ۲۰۱۲ درگذشت. حمله قلبی ناشی از عفونت حاد و سرطان به عنوان تشخیص رسمی اعلام گردید. بلی، حمله قلبی، سرطان و عفونت واقعیت داشت. اما، همه چیز با این واقعیت آغاز شد، که او را به طور نامحسوس آلوده کردند. تا زمان مرگ خود چاوز عقیده داشت، که

سرطان او کار بدخواهان خارجی است. در ضمن، فیدل کاسترو بارها از چاوز خواست که مراقب خود باشد و فراموش نکند که سرویس‌های ویژه آمریکائی آموخته‌اند از سرطان به عنوان سلاح قتل استفاده کنند.

روزنامه انگلیسی گاردین در سال ۲۰۱۲ لیستی از مقامات ارشد مبتلا به سرطان کشورهای مختلف را در همان دوره تاریخی تهیه کرد. این لیست شامل افراد زیر بود: «نستور کرشنر- رئیس جمهور ارجنتاین (سرطان روده بزرگ)، دیلما روسوف- رئیس جمهور برزیل (سرطان لنفوم) و سلف وی- لویس ایناسیو لولا دا سیلوا (سرطان گلو)، هوگو چاوز- رئیس جمهور ونزوئلا (رابدومیوسارکوم متاستاتیک)، فیدل کاسترو- رهبر سابق کوبا (سرطان معده)، اوو مورالس- رئیس جمهور بولیوی (سرطان بینی) و فرناندو لوگو- رئیس جمهور پاراگوئه (سرطان لنفوم)». همه آن‌ها رهبران قدرتمند ملی بودند که روابط پر تنش با آمریکا داشتند.

این پرسش اکنون برای ما جالب نیست که علت واقعی مرگ چهار رهبر فوق‌الذکور چه بود (غیر از رئیس جمهور هائیتی). ما حتی نمی‌توانیم بگوئیم که این چهار رهبر قربانی بیماری شدند یا عملیات مخفی. نکته مهم است که این مرگ‌ها با عدم تمایل (یا تمایل ضعیف) آن‌ها به واکسیناسیون جمعیت کشور هایشان ارتباط دارد و اگر کسی علاقه مند است این مرگ‌ها را به عنوان «اعدام‌های تشریفاتی» توصیف کند، ممکن است هدف او ارباب آن دسته از سران کشورها و دولت‌ها باشد که جرأت می‌کنند از «خط کلی» سازمان بهداشت جهانی و سازماندهان و بهره‌مندان «همه‌گیری» و واکسیناسیون- حامیان سازمان بهداشت جهانی فرار کنند.

آخرین فرد مذکور در این لیست شوم- رئیس جمهور هائیتی مویس، از لیست قربانیان دلایل پزشکی خارج است. با وجود این، هائیتی یکی از معدود کشورهای جهان بود، که تا آغاز تابستان ۲۰۲۱ برای واکسیناسیون مردم علیه کروناویروس اقدام نکرده بود. در آمریکای شمالی و جنوبی، هائیتی به طور کلی تنها مورد اشتثنائی بود. واشینگتن پست آن را «اختلال در عملکرد» نامید. رئیس جمهور مویس بر این عقیده بود که میکروب ساده نمی‌تواند اکثریت ساکنان جزیره را بکشد (Mikwòb pa touye Ayisyen). در ماه اپریل سال ۲۰۲۱ هائیتی از قبول تقریباً ۸۰۰ هزار دوز واکسین آسترانکا که تحت برنامه کوواکس برای فقیرترین کشورها ارائه می‌شود، خودداری کرد (کوواکس- حروف اختصاری دسترسی جهانی متوازن به واکسین‌های کووید- ۱۹ .م). و قتل پس از سه ماه اتفاق افتاد. رئیس جمهور با شلیک ۱۲ گلوله کشته شد.

پ.ن. اکنون دهه سوم ماه جولای سال ۲۰۲۱ است. اگر تا اواسط سال پنج کشور جهان به فرایند واکسیناسیون عمومی ملحق نشده بود، حالا فقط سه کشور باقی مانده است. جانشینان رؤسای جمهور متوفی تانزانیا و هائیتی در ماه جولای تصمیم گرفتند تا واکسیناسیون گله‌ای جمعیت را آغاز کنند. هائیتی در ۱۵ جولای، ۸ روز پس از مرگ رئیس جمهور، ۵۰۰۰۰۰ دوز واکسین دریافت کرد. آنها از سوی ایالات متحده به عنوان بخشی از سازوکار کوواکس، سازوکار جهانی برای توزیع متوازن واکسین‌های کرونا در سراسر جهان اهداء شد.

سه کشور هنوز به مقاومت در مقابل پروژه واکسیناسیون عمومی ادامه می‌دهند. ما حالا سلامت رئیس جمهور بوروندی- اواریستا ندایشیمی (Evariste Ndayishimiye)، رئیس شورای دولتی جمهوری دموکراتیک کوریا- کیم جونگ اون (Kim Jong-un) و رئیس جمهور اریتره- ایسایا افورکی (Isaiah Afeverki) را به دقت زیر نظر خواهیم داشت.

* پروفیسور، دکتر علم اقتصاد، مدیر مرکز مطالعات اقتصادی «شاراپوف» روسیه، مشاور اقتصادی اسبق دبیر کل سازمان ملل متحد، پژوهشگر مسائل پشت صحنه

۲۸ مرداد- اسد ۱۴۰۰

منبع:

<https://www.fondsk.ru/news/2021/07/28/globalnaja-politika-vakcinacii-i-smerti-ovejannye-tajnoj-54112.html>